

عنوان مقاله:

معیارهای موثر بر اجتماع پذیری فضاهای باز مجتمع های مسکونی معاصر با xتکیه بر مفهوم پایداری اجتماعی

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

شهین مشهدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

مسکن چیزی بیش از یک سرپناه صرفا فیزیکی است و معمولا بازگوکننده شرایط اجتماعی، زیباشناسی، فرهنگی و اقتصادی حاکم بر جامعه در دوره مربوط به خود است. از سویی دیگر در کشورهای جهان سوم، ورود و پذیرش بسیاری از پدیده های جدید مانند آپارتمان، سریعتر از آن صورت می گیرد که جامعه بتواند آداب و عادات سنتی خود را پشت سر گذاشته و با فرهنگ و کاربرد آنها هماهنگ شود، که این مسیله باعث میگردد انسان روز به روز با بستر و محیط پیرامون خود بیگانه شده که این بیگانگی در مجتمع های مسکونی به علت طیف اجتماعی متنوع و نیز نارضایتی های بیشتر اجتماعی پررنگ تر شده است و در واقع این فضاها به جای آنکه مردم را به مکث و حضور و برقراری مراودات اجتماعی دعوت کنند، آنها را به فرار تشویق میکنند که نتایج آن مرده بودن و عدم استفاده از فضاهای باز توسط ساکنان میباشد. این تحقیق با مطالعات جامع و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی با پرداختن به رویکرد پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی، درصدد کشف معیارهای موثر بر افزایش تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی باتوجه به نیازهای ساکنان می باشد، که براساس ادبیات موجود، معیارهای سرزندگی، آسایش و آرامش، تنوع و گوناگونی اجتماعی، به عنوان موثرترین معیار جهت ارتقای تعاملات اجتماعی استخراج گردید و در نهایت راهکارهایی در جهت ارتقای تعاملات اجتماعی در مجتمعهای مسکونی ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

مسکن، نیازهای انسان، تعاملات اجتماعی، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775619>

